

מן הבאר

אמרות ופנינים, מוסרי חיים ולקחים, מבאר חפרוה שרים - רבוה"ק מגור, נבג"מ ובלחט"א

אמרות מבאר רבותינו הק'

ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אליהם וגו' לעשות אותם: (לה) א. אומר ה"חידושי הרי"ם" זי"ע: הפירוש שאמר להם - שצוה ה' כן שיהיה ויקהל משה וגו'.

הרבי ה"בית ישראל" זי"ע אמר: שזה שצריך להיות 'ויקהל משה' - היינו שצריך לראות להקהיל את כולם, ואפילו את הפחותים שבבני ישראל, זה דוק כאשר זה 'לעשות אותם' - כשזה מיועד למטרת עשית מצוות.

לא תבערו אש בכל מושבותיכם ביום השבת: (לה) א. כותב הרבי ה"לב שמחה" זי"ע: א' הרמז גם לאש המחלוקת, כי בשבת כאשר כל אחד פנוי ממלאכה יכולין יותר להכשל במחלוקת, וי"ל שזה ענין הפורה שצאה ממכלל מלאכות, הרמז גם לאש המחלוקת, ובגמ' פליגי תנאי אם הבערה ללאו יצאת או חלק יצאת.

קחו מאתכם תרומה לה' כל נדיב לבו יביאה: (לה) א. אומר ראש הישיבה מגור שליט"א: שעמדו המפרשים הדול"ל 'תנו' דברי החכם סופר [גיטין לה.]. על מה דכתיב בפרשתן [לה כו] 'והנשיאים הביאו את אבני השם ואת אבני המלאים לאפוד ולחושן', ואמר חז"ל [יומא עה.]. שהענינים ולפי זה קשה דלכאורה הנשיאים לא הביאו כלום, ומחדש החם סופר שהאבנים לא ירדו מעל המן ובנוסף למן, אלא בתוך ועל חשבון המן שהיה עומד לגולגולת, ונמצא שהיה חסר להם איזה גרגרי מן, כי נמנע האבן היה נחסר להם מאכילת היום ההוא, ונחשב להם כנדבת המשכן.

ולא ללמד על עצמו יצא, אלא ללמד על כל הנתונים והתרומות לגובה, כמו שהנשיאים יותר מעצמם - כן הוא בתרומת הארון, לכן כי אמנם היו דברים גשמיים שנתנו לתרומת המשכן, כסף וזהב וכו', ובהם אכן מתאים לשון נתינה, אבל נתינה של תרומת המשכן הגשמי לא נתקיים אלא באותו הדור בלבד, אמנם 'קחו מאתכם תרומה לה' הוא דבר הנוהג בכל הזמנים ובכל הדורות ובכל יהודי, במניעת רצונות ותאוות, קח מאתך מה שהיך מפתח אותך, ובוזה לא שייך לומר לשון נתינה, כי אין זה דבר גשמי שאפשר למשש ואינו דבר הנתפס ביד, אלא אומרים לכל אחד ואחד 'קחו מאתכם' - קחו מרצונכם, תוותרו ותקריבו לרבש"ע, להקריב לה' את הרצונות, שמהיום והלאה נלך בדרך חדשה, דרך ישרה, עם התחדשות.

את הארון ואת בניו: (לה) ב. כותב הרה"ק ה"שפתי צדיק" זי"ע: מבואר באוה"ח הק' שהבדים היה להם ממש קדושת הארון, לכן כתיב ואת בניו, ולוזה תמצא שציוה הכתוב לא יסירו ממנו, ולפי זה כשאנו מצויים לא תסור על כל דברי חז"ל עי"ז אנו מקיימים

ובו תדבק הדבק בחכמים עי"ז נזכר להגיע לניצוץ קדושת חז"ל.

ויבאו כל איש אשר נשאו לבו: (לה) א. הרבי ה"אמרי אמת" זי"ע אמר: ברוב מטעמים ורוח נדיבה יזכו לרב טוב המתענגים בה, בשבת יש רוח נדיבה ומשום כך הקדימה התורה שבת למלאכת המשכן, איתא כל המענג את השבת נותנין לו משאלות לבו ובשם אהז"ל הדפירוש שנותנין לו רצון אמת שידע מה לבקש, במשכן היה כן וזהו דכתיב 'כל איש אשר נשאו לבו וכל אשר נדבה רוחו אותו', ישראל מסרו הזהב והכסף, הם מסרו כל הרצונות שלא יהיה להם שייכות עבור עצמם, הוא גם כן כך, כשמשליכין עול החשבונות הרבים מקבלים רצון אמת לעבודת הבורא.

ויבאו האנשים על הנשיים: (לה) כב. בשם ה"חידושי הרי"ם" זי"ע שביאר: שהאנשים עלו בדרגה על הנשים בנדבת המשכן, ובאמת מדוע? ופירש, הנהגה ידוע שהמשכן בא לכפר על חטא העגל, ולכן שחטאו בעגל באו כעת ועשו תשובה והביאו לנדבת המשכן, כך שהם נהיו בעלי תשובה ואיתא [ברכות לד:]. במקום שבעלי תשובה עומדין אין צדיקים גמורים יכולים לעמוד, משא"כ הנשים שלא חטאו בעגל, אצלם הנתניה לנדבת המשכן היתה מצוה נדבה רגילה, ולכן החשיבה התורה את הנשים יותר מאת הנשים בנדבת המשכן.

וכל אשה חכמת לב בידיה טוו: (לה) כה. שואל ה"שפת אמת" בליקוטים: בידיה לשון יחיד ו'טוו' לשון רבים, והל"ל בידיהם טוו, וי"ל הפי' חכמת לב בידיה דיש חכמה במלאכת הידים, ועד"ס סוד י"ל בידיה קאי על הלב.

והנשיאם הביאו: (לה) כו. ברש"י: מה ראו נשיאים להתנדב בחנוכה המוזכר בתחילה

ובמלאכת המשכן לא התנדבו בתחילה וכו' ולפי שנתעצלו מתחילה נחסרה אות משמם והנשיאם כתיב.

הרבי ה"אמרי אמת" זי"ע אמר: הנשיא צריך לסייע לכלל וכתוב והנשיא בתוכם כבואם יבוא ובצאתם יצאו, יצאו הוא לשון רבים, שהנשיא צריך להיות כמו כולם, ואחר כך תקנו זאת הנשיאים כמה שהביאו לעניני יהדות, איתא שנחסר היו"ד משמם מפני שחסרו י' דברים, הכוונה למה שאיתא זריות מביאה לידי נקיות וכו' וחשב שם י' דברים עד תחיית המתים, כשמחזיקין בדבר הראשון יכולים להגיע להכל, ואיתא בראשית חכמה שלתיקונם הביאו הנשיאים עשרה דברים קערת כסף אחת מזרק אחד וגו' ויש שם עשרה דברים וכתוב שם הנשיאים מלא יו"ד.

לשבת החודש
אמר כ"ק האדמו"ר שליט"א: החדש הזה לכם, בגמרא [שבת קמו:]. רבי אלעזר בן ערך איקלע להתם אימשיך אבתרייהו איעקר תלמודי' כי הדר אתא קם למיקרי בספרא בעא למיקרא החדש הזה לכם אמר החרש היה לבס. ואם יכולין לבוא לידי כך, אימשיך אבתרייהו, מכ"ש לטובה, ומדה טובה מרובה עי"ז חבר טוב יעשו בתרייהו לטובה, וזה שאמרו שם בעו רבנן רחמי עלי' והדר תלמודי', ששב וקיבל כל המדריגות, ואם יכולין ליפול כל כך, החרש היה לבס, בודאי שיכולין להמשך בתרייהו לטובה בשבת החודש, בעו רבנן רחמי נראה כי הוא זמן שאפשר לבקש רחמים.

והמלאכה היתה דים לכל אתה והותר: (לו) א. אומר הרבי ה"פני מנחם" זי"ע: העולם תמהים ה"ז דים דסתר, דים משמע שיש די כפי הצורך והותר משמע שיש עוד יותר מהצורך, וי"ל עפ"י מה שתיירנו הרמב"ן שנשאו לבו היינו שנשא והגביה את הלב להש"י, שמוסר כל רצונו להש"י ומקדש את הרשות, קדש עצמן במותר לה, ומבטל כל התאוות השנונות בקרבן, ולפי"ז י"ל דוהותר הוא לשון היתר (והותר אותיות תורה, שמקדש ומבטל כל ההיתר לתורה), על ידי בחינה זו דוהותר נעשה דים, שע"ז יכול להקים המשכן.

אלה פקודי המשכן משכן העדות: (לה) א. במדרש: אלה פקודי המשכן משכן העדות, שמשמע"ה שאל מה נעשה במותר אמר לו הקב"ה עשה משכן לעדות. ומפרש ה"שפת אמת" זי"ע: מה נעשה במותר - היינו שהתלהבות ונדיבות הלב שהיתה במשכן? שבשמים לא חסר כסף וכדכתיב

תורה, שמקדש ומבטל כל ההיתר לתורה), על ידי בחינה זו דוהותר נעשה דים, שע"ז יכול להקים המשכן.

לי' הכסף ולי' הזהב, וכל רצונו של השי"ת וכוונתו בתרומת המשכן היתה נדיבות הלב, וע"ז א"ל הקב"ה: עשה לך משכן לעדות, היינו שהכח הזה של נדיבות הלב, ישאר לכל הדורות, וזה הכח של משרע"ה שהוא פעל שהתלהבות ונדיבות הלב ישארו לכל הדורות. וזה מה שענה לו הקב"ה: עשה לך משכן לעדות, היינו לומר, שמהמשכן אין נותר, שהכל נעשה ונשאר לכל הדורות.

ברש"י: ב' פעמים, רמז למשכן שנתמשכן ב' פעמים על עוונותיהם של ישראל. שאל הרבי ה"בית ישראל" זי"ע: מה שייך כאן לשון משכון, משכון הוא שנותנים דבר מה בתורת משכון עבור דבר שכבר לקחו מקודם אבל כאן מה לקחו?

וביאר: שבימים עברו היה נוהג שהעני לזה מהעשיר פ"א ומשכן אצלו את פטויו הכסף שלו, אח"כ את הגביע וכו', והמשכון היה מונח כל הזמן אצל העשיר, והעני היה תמיד לוהו על סמך אותו משכון, ואפילו אם סכום ההלוואה כבר עבר את גובה המשכון, גם אז היה העני משיך לבוא אל העשיר ולבקש להלוות לו כסף על חשבון אותו משכון, בטענה שהרי יש לך מה משכון אצלך. וכך הפשט גם כאן, שעל סמך זה שהקב"ה משיכן את ביהמ"ק, על סמך זה אנו לווים עד היום, שעד היום עוד מסתמכים על הטענה הזאת, שלהקב"ה יש מאתנו משכון - את בית המקדש.

אומר ה"פני מנחם" זי"ע: הראשונים מקדשו למה דוקא בכסף נאמר בפרטות השבועים מה עשו ולא בזהב ובשאר דברים, אלא שכסף הוא לשון כיסופין, הרצונות, ובוזה הוצרך משה רבינו לברר ולפשפש בכדי שיהיה מתוקן כדבעי. איתא בבית ישראל בשם הרב מצאקא ז"ל פקודי לשון געגועין וכיסופין.

ויקעו את פחי הזהב וגו': (לט) א. כותב הרה"ק ה"שפתי צדיק" זי"ע: יש לומר שמרמז שהמטופלים בזהב ישפילו עצמן ביותר ולכן פחי זהב - אותן שנפחו ומרגישין בעצמן מעלת ששירות, כמו שעשו שם פתילים דקין שיוכל להיבטל בתוך תכלת וארגמן, כעין שמציעו במלך משכורה בתחלת התפילה לא קם עד סופו שצריך הנכעז יותר.

ככל אשר צוה ה' את משה וגו': (לט) א. כותב הרבי ה"לב שמחה" זי"ע: איתא בירושלמי י"ח ברכות שבשמונה עשרה כנגד י"ח ציווין שבפרשת המשכן, עשרה כנגד ה' את משה, כי תפלות כנגד תמידין תקוים, ולכן י"ח ברכות כנגד צוויין שבמשכן הנעשה להקרבת התמידין, וכת"י אשר צוה, צוה בימא ב' השמות (עם האותיות והתיבות), מאה ואחד, גם מאה ואחד ע"ד דאי' מהבעש"ט ז"ל אינו דומה שונה פרקו מאה פעמים לשונה פרקו מאה ואחד, עם האחד יחידו של עולם, ובתפילה בודאי, כי שם ה' אקרא הבו גודל לאלקינו.

מכתבי אמא רבת

לכבוד ארגון השלום והחסד

גור המאוחדת הדואג לשלום קהילתנו המפוארה! ברצוני להודות לכם על עזרתכם הרבה והגדולה, בהרשמת קהילתנו בארגון המשביע, שידוע בשמו הטוב והמבורך, בעזרתם למשפחות בחלוקת מצרכים לקראת שבתות וחגים, שכמו שפרסמתם קיבלנו טלפון מהם ואכן נרשמנו ושלחו לנו בלי עין הרע כיד המלך לקראת החג, כל טוב ומיטב.

אשריכם ואשרי חלקיכם ומכם ילמדו וכן יעשו, ובזמן שלדאבונינו אברכים ובחורים שלא באשמתם, משחיתים את מידותיהם לדאבון לבנינו, יש מי שמפעיל קווי טלפון מיוחדים בהם שומעים שיחות הסתה שמטרתם לפגל ולזרוע שנאה בין המשפחות קמתם אתם בארגונכם החשוב ופועלים להשכנת השלום והחסד במחנינו, בטוהר המידות ולהיטיב עם הזולת. מי כעמך ישראל!

המשיכו במעשיכם והרבו בפעולותיכם בקידוש שם שמים ברבים.

החותם בהוקרה ובברכת תודה,

י.מ.ל. בורו פארק

למערכת גור המאוחדת.

רק בשבוע האחרון נחשפתי לגיליון החשוב ואשמח מאד אם תוכלו לפרסם מכתבי זה ובכך תוכיחו שאכן הנכם נותנים במה לכל חלקי ציבור אנ"ש.

ביום הפורים האחרון זכיתי להימנות על אותם רבים מאנ"ש, זקנים עם נערים, שעלו לשמוח בשמחת הפורים בצוותא חדא עם מו' הגה"צ רבי דוד שליט"א, בן זקוניו (וכל' רש"י בפרשת וישב 'שזיו איקונו דומה לו') וברא כרעא דאבוהי מאור עינינו כ"ק עט"ר מרן אדמו"ר שליט"א.

תחושותי שלי, ושל כל מי שזכה לעמוד בצל קורתו ביום גדול זה, היו ממש כזוכים לראות פני שכינה. במשך שעות ארוכות עלתה השמחה למרומם, היין נשפך כמים ודברי תורה שמחים ומאירים כנתינתם וההרגשה היתה מיוחדת ממש. אשרי עין ראתה.

אך מה שביקשתי להביא הוא את דבריו של מו' הגה"צ שליט"א שעמד על גודל האחדות כשנראה כי כיוון בדבריו לאותו יצר של פירוד ושנאה שמרקד ל"ע בינינו. וכה אמר (אני רושם הדברים מהזכרון):

"פורים איז גאר א גרויסע טאג. אסאך השפעות פאר אלע דורות. מקען אויספוליען. און אלעס קומט פון לך כנוס את כל היהודים' אז מהאט זעך געפירט מיט אחדות אלע יידן".

אלו תמצית דבריו הנוגעים למעשה (היו עוד וערטער ואין כאן המקום) וחושבני שאף שפורים חלף עבר אך עדיין דברים אלו הם שהזמן גרמן ונחוצים לכל אחד ואקווה כי תפרסמו דברי במלואם.

בברכה,

ש. ברסקי, ירושלים

מעשה מרובה"ק

ימין מקרבת

סיפר הרה"ג ר' ברוך וידיסלבסקי הי"ו [עורך הספר "פאר ישראל"]

היה מעשה בכחור מכני היישוב הישן שהתקשה מאוד בישיבה ונקלע למצוקה נפשית. כליל ערב ראש השנה, שעות ספורות לפני סליחות "זכור ברית", רשת המודיעין של הרבי קלטה בדרך לא דרך את הידיעה שאותו בחור מתכוון לעזוב את הישיבה ולהתגייס לצ"ח. הוא נקרא בבחילות אל הקודש פנימה ושם החל הרבי לשהח עמו בחביבות שיחת חולין. מתעניין בשלומו, הוקר אותו מעט על חיי הישיבה ושואל על טיבם של חבריו – הכל בניהחות ואווירה קלילה. לפתע הרצינו פניו של הרבי והוא הרים את קולו: 'ואני שמעתי שאתה מתכוון להתגייס, היתה על נפשך! דע לך, שאם תלך לצבא, סופך שלא תניח תפילין'...

הבחור הודיע, והשיב בקול שבור: 'אבל כבר כיום אני לא מניח תפילין'. כשה"בית ישראל" שמע את דבריו, השתנו פניו מיד ושבו להביע המלה והבנה. הוא ניסה לרכך את הדברים הקשים והגיב: 'אני מכין את כוונתך. רצית לומר, שהנחת תפילין שלך כיום נעשית כמוצות אנשים מלומדה ואתה מרגיש כאילו אתה מניח סתם קוביות, הישאר פה, אני אמצא לך חברותא מתאים, אראג לכל צרכיך ודלתי תהיה פתוחה בפניך תמיד, רק הישאר...! סופו של מעשה, שאותו בחור אכן נותר בין כתלי הישיבה ונעשה מקורב לרבי. כיום הוא יהודי ירא שמים ובעל משפחה נכבדה".

מבאר החסידות

גדולה לגימה שמקרבת

חז"ל אסרו יינם משום בנותיהם, דהיינו שאסור לשתות את יינם של הנכריים כדי שלא יבואו לידי התחברות וינשאו לעם זו. והרי מדה טובה מרובה, ובודאי תועיל קירבת הדעת על ידי שתייה במסיבת רעים לדבוק חברים". "אולם הוסיף היהודי הק' ואמר: "דבר זה מועיל רק למי שמתנהג בטוהר, והדבר נרמז בפסוק 'ויקהל משה את כל עדת בני ישראל, עד'ת אותיות דע'ת, והרי כבר אמרו חז"ל ש'דעת זו סדר טהרות', ואף 'ויקהל' בגימטרי' 'מקוה', וכולם לשון של כינוס והתאחדות, כי על ידי דעת וטהרה אפשר לבוא לידי אחדות ישראל".

כשהגיע יעקב צבי יאלש בעל "מלא הרועים" בפעם הראשונה ללובלין, כדי לתהות על קנקנו של הרבי מלובלין זי"ע ועל דרך החסידות, הולכיהו אל היהודי הקדוש מפשיסחא, כפי שנהגו שם כל אימת שהגיע תלמיד חכם מופלג, והוא היה נכנס עמו בפלפולי תורה. פנה אליו היהודי הק' ושאלו אם רוצה הוא להיוועד יחד עמם במסיבת רעים בדיבוק חברים עם שתיית 'לחיים', אולם האורח תמה ושאל: "מהיכן המקור לכך, שהישיבה בצוותא חדא עם שתיית משקה, מביאה לידי התחברות וידידות?" והיהודי הק' השיבו מיד: "יכ"י שכחת גמרא ערוכה? והרי

לרבים השואלים

לציבור אנשי שלומנו היקרים שעדיין לא קיבלו את שיחת הטלפון מארגון "המשביע" לצורך רישום ואישור פרטים,

לקבלת מצרכי מזון לקראת חג הפסח הבעל"ט

או שמסיבות טכניות לא הצליחו להרשם,

ומעוניינים להירשם אצל ארגון נכבד זה, יכולים להתקשר למספר 3572-254-929

בברכת חג כשר ושמח
הנהלת "גור המאוחדת"

כנגד המברכים - ברכות מז"ט לבעלי השמחות בקהילתנו

ברכת מז"ט טוב

לידידינו הרה"ח ר' **אהרן וואלקין** לאו"ט
לרגל הולדת הנכד שיח"ו אצל בנו
ידידינו הרה"ח ר' **מנשה** הי"ו
מאחלים - **שטיבל גור ליקווד**

ברכת מז"ט טוב

לידידינו הרה"ח ר' **דוד שלמה ערליך** לאו"ט
לרגל הולדת הנכדים התאומים אצל בנו
הרה"ח ר' **עקיבא יוסף** לאו"ט
מאחלים - **שטיבל גור ידיל תורה**

ברכת מז"ט טוב

לידידינו הרה"ח ר' **אברהם מרדכי חוסטאק** לאו"ט
הרה"ח ר' **זאב אברמוביץ** לאו"ט
לרגל הולדת הנכדה שתח"ו
בת לידידינו הרה"ח ר' **נחמן אריה חוסטאק** לאו"ט
מאחלים ירידך - **שטיבל 48 - שטיבל 51 - שטיבל 43**

ברכת מז"ט טוב

לידידינו הרה"ח ר' **אייזיק ניימאן** לאו"ט
לרגל נישוא נכדו הבחור החתן מנשה יודתה שמירט הי"ו
בן הרה"ח ר' **ישראל** לאו"ט
מאחלים ירידך - **שטיבל 51**